

ממתק לשבת

זמני השבת

יחסיים תל-אביב חיפה באר-שבע
כניסת השבת 7:13 7:28 7:21
אחרי השבת 8:30 8:33 8:31

נהנים עם איצי

תראה, הנה פסנתר!

לפה אתה כל כך שפחה, אתה יודע לנגן בפסנתר?

יכול להיות. אף פעם לא ג'דקתי...

שלום לך יופני היקר

בתחלת השנה, כשעלינו לכתה גבוהה, ספרו לנו תלמידים שבארועים ובכנסים של "הכתות התלמידים עסוקים בדבורים ובבדיחות ואף אחד לא מקשיב..."

אני ועוד כמה חברים שמענו את זה ולא הבנו. הרי הכנסים שהיו לנו בשנה הקודמת היו כל כך מעניינים! וכלם הקשיבו מרתקים! אז למה אותם ילדים, כשהם עולים פתה, פתאום הם מכריחים לעשות רעש, רק כי "ככה זה" בפתות הגבוהות?

החלטנו שאנחנו דוקא כן נקשיב. ואולי עוד תלמידים יראו שאפשר לשבת ולהקשיב, ולא קורה כלום. זה אפילו מעניין... עכשו, בסוף השנה, אני רואה שהצלחנו!! בכנסים של היום, האוירה הכללית יותר רצינית ויש הרבה שמקשיבים.

נזכרתי בזה היום, בכנס שנגערך לרגל יום ההולדת ר' חג הגאולה מהכלא הרוסי, של רבי יוסף יצחק, הרבי הקודם מליובאוויטש. המנהל דבר על כוחות הנפש העצומים שהיו לרבי, שהגיע חולה ומיסר לארצות הברית, ומיד פתח במערכה למען החנוך היהודי בארצות הברית. ולכל אלו שנסו להסביר לו ש"כאן זה לא ילך, כי זאת אמריקה...", הוא ענה בתקף ש"אמריקה אינה שונה" – גם בה יכולים להתקיים חיי יהדות תוססים. והוא הצליח!

לנו נשאר ללמד מזה, שכל אחד יכול להשפיע על הסביבה שבה הוא נמצא. תמיד אפשר לשנות ולשפר. פתיחה של דברים קדושים וחיוביים שאנחנו נחשפים אליהם, הופכת אותם לחלק מאתנו, וחוֹרֶטת אותם אצלנו בלב.

שלך, אלי

נקי מאשמה

תקציר: ר' יוסף לקח הלוואה גדולה כקפת "אמיליות חסדים" של הרב שמואל, שהיה ידוע בכל וילנה בלפדנותו. הוא התחייב להחזיר את הכסף בפועל שנקבע.

כן, ברוך השם!

נה, ויש לך את הכסף להחזיר?

מחר המתאריך שבו עלי להחזיר לקפת "אמיליות חסדים" של רבי שמואל, את סכום ההלוואה.

הסכום הזה באמת עזר לי מאוד, והנה, הכנתו כאן פעטפה עם שטרות מצדדים. אביא לו אותם בעזרת השם, מחר בבקר.

רבי שמואל כל כך מקפיד על החזרת ההלוואות בזמן.

כל הזמן דאגתי שפא לא אצליח להשיב את ההלוואה בזמן. ברוך השם שזכיתי לך...

שלום, האם אוכל להבנס אל רבי שמואל? בקשר לאפי"ח...

אין כאן עכשו שוער. של רבי שמואל?

השוער כבר הסתם לפני חצי שעה. בנראה עכשו הרב נמצא בבית המדרש, לומד לעצמו.

מצטער, סבא לא בבית בשוער. בזאת, תבדק בבית הכנסת הגדול, אולי הוא עדין שם, מוסר שוער.

אני מכרח למצא אותו. ההלוואה חייבת לחזור היום.

נא לשמור על קדושת הגיליון

עריכה: ד. גרוחמן
ניקוד ועיצוב: פרלשטיין אירוס: רפי דרוק
משתתפים: מ"ם הרשקוביץ, עוזי קפלון

להזמנות:
073-2480711

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000 • טל' 03-3731777 • פקס' 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

במסערי הגימה

מאת עוזי קפלון

תקציר: ג'דעון ומונבו מקבלים החלטה אמיתה: הלילה לא נתן תנומה לעפעפינו; נצא לרוקו פגזים מפך ה'בליסטרא'!

הם ירדו בזהירות בסלם, עמסו על זרועותיהם מן אבני הפגז הכבדות, והתקדמו בשפיפה אל עבר מחסן האכל הענקי. לבס נתן משמחה, בראותם כי בדיוק כאשר אמר ג'דעון כן היה. גיוס, השומר הנאמן, היה שרוע על מפתן האהלה נוחר בקול. קננו יין מלא למחצה שנח לצדו הסביר את התופעה. הם חלפו מעליו בזהירות, מתאפקים שלא להעניק לו בעיטה, כבעיטה היא שהעניק בשעתו מרדכי להמו, במצב דומה. הם החביאו את האבנים אשר הביאו עמם מאחורי שקיות האכל ומהרו לשוב על עקבותיהם, על מנת להביא פמות נוספת, תוך שהם חולפים שוב מעל גיוס, בשיא הזהירות.

81 משלוח מנות מן השמים

רק הנוכבים נצצו ממעל, כאשר התרוממו הילדים מעל משכבם, הסיטו את כנף אהלם ויצאו לאפלת הלילה, לעבר היעד, ה'בליסטרא'.. ממולם התנשא הסלם הגבוה, נשען בראשו על הכף הענקית הנטויה אל על, כלפי השמים. ג'דעון טפס ראשון ובעקבותיו מונבו. הכי מפחיד היה הרגע הזה, בו עליד לשמט בזהירות את רגלך מן הסלם, להציגה על דפן הכף, ואז להטות את כל המשקל קדימה ו.. להתנגלגל פנימה, אל תוך הכף הרחבה. כל זאת כשבינך ובין הקרקע מפרידות כעשרים אמות גבה!

הם מצאו עצמם שרועים על מצע נקשה, המרכב ממאות פגזי אבן שחרים ועגלגלים. כל אחד כזה – נרעד ג'דעון למחשבה – עלול להיות הפגז שיפגע, חס וחלילה, באבא, או אמא, או בכל יהודי אחר בירושלים.. הוא התרומם בנחישות וטיפס באבן הראשונה שנקלעה לידו והשליכה החוצה. אחת פחות, התנחם, ופנה אל הבאה בתור. החוצה!

מונבו עשה כמוהו, וכך, במשך כמה דקות השליכו אבנים החוצה אל ערמה שהלכה וגבהה למטה. ואז נעצר מונבו ולחש בבהלה. רגע, לא חשבנו מה יקרה כשיגיעו הרומאים בבקר ויראו את האבנים למטה.. הם יבינו מיד שמישהו טפל! בפף! חוץ מזה, הם ישובו ויעלו את הכל אל הכף ויורידו את כל עמלנו לטמיון!

זו היתה באמת בעיה קשה. ג'דעון קמט את מצחו, חשב במרץ ולפתע אורו עיניו. "נחביא את כל האבנים שזרקנו, במחסן האכל! מאחורי אלפי שקיות האכל השחרות! איש לא ישים לב אליהן שם." "ומה נעשה עם שומר מחסן האכל, עם גיוס הרשע?", הקשה מונבו בהגיון, וג'דעון לא ידע לומר תרועי' גאות על הקשיא. "אין קדם?"

המשך יבוא

בנית משפחת גאולה

צביקה: עוד מעט מתחילים שוב שולשות השבועות...

צפי: שולשות השבועות? איזה?

צביקה: את לא זוכרת פשוטה שעברה? "מי בין הפצרים" שבהם מתאבלים על הרבן בית המקדש.

פיני: אני בן זוכר. צמים, וגם אסור לעשות כל מיני דברים שלמים... ככה זה כל שנה בקיץ. בשאני אהיה גדול, גם אני אצום!

צביקה: חס ושלום!!!

פיני: למה חס ושלום? למה רק אתם תצופו?

שרי: צביקה מתבונן שחס ושלום שזה ישיב להיות הפצב כל שנה! אנחנו מאוד מקוים שיעוד השנה יתבטלו. מי בין הפצרים ובמקומם יהיה לנו חג ארץ ושלום, כי משיח יבוא!

צפי: ומי אמר לכם שנה באמת יקרה?

צביקה: ופה, השאלה שלך באיפה דיוק בזמן. דיוק השבוע בקרשית השבוע, יש לנו נבואה מהתורה על ימות המשיח. בשבועים (בן, אפילו הרשע הזה...) מנבא את מה שיעופד לקרות ברבות הימים לעם ישראל, הוא צופה את התקופה הגדולה שתהיה לעם ישראל אחרי כל הגלות, והפוך שיושיע את העם, זה שלך המשיח.

דברו על מותו של המלך והו זרעו פחד בלב היהודים, שחששו להיות קרבנותיה הראשונים של האנדרלמוסיה.

בהמשך הלילה דוח כי המלך לא מת, אך מצבו עדין אינו ברור. רק בחצות נמסר הספור בשלמותו: אחד המורדים אחז במלך ובקש לחסלו ביריה. המלך דבר אל לבו והמורד הנרגש התבלבל ופרץ בבכי. כך נצלו חיי המלך. עוד באותו לילה שב המלך לאחז בהגה השלטון.

חיליו חסלו את כל המורדים, בהם שניים עשר אנגלים בצבא מרוקו. רק אז יכלו יהודי מרוקו לנשם לרוחה.

למחרת, ביום ראשון י"ח בתמוז – היום שבו, כזכור, הייתה אמורה להתקיים הטיסה של קבוצת המורות לחצר הרבי – נודע שקבוצה של המורדים הכינה גרזנים וסכינים כדי לטבח בתושבי הרבע היהודי. רק אז התברר גדל הנס שארע עם הצלת המלך ולכידת המורדים.

בגלל המצב נסגרו נמלי-התעופה במרוקו לתנועת מטוסים. מי שבכל זאת התעקש לטוס, נלקח לחקירה בחשד שיש לו קשר למורדים. "רק אז הבנו את דברי הרבי שאי אפשר לשער מראש מצב-הרוח אחרי כמה וכמה חדשים" ושעל-כן לא לארגן נסיעות חוץ למדינתם. לנו עצמנו אין כל ספק, כי כל ההתנעדות הפתאומית שהרבי הורה לנו לקיים באותה שבת נועדה להמתיק את הדינים ולהסיר את הגזרה מעל ראשי יהודי קזבלנקה", סיים הרב רסקין את הספור המפלא.

ואז פתאום התפרץ לבית-הכנסת בסערה אחד מבני הקהלה. "אינכם יודעים מה מתרחש בחוץ?!", שאל בבהלה ובנשימה קטועה. המלך נהרג! אין נפש חיה ברחובות! כוחות משטרה מצויפים את העיר וכל היהודים מסתגרים בבתיהם. צריך למהר ולהסתתר כי אי-אפשר לדעת מה יהיה!..."

למשמע החדשות המדהימות לא אבד הרב רסקין את עשתונותיו. הוא הורה לכלם להשאיר בבית-הכנסת ושלח כמה צעירים גברתנים לגלל את כל הפתחים ולשמר עליהם סגורים. כך חלפו שעות אחדות. בינתיים יצאה השבת ופרטי המארע המסעיר החלו לזלף טפין-טפין אל הצבור.

נודע כי באותו יום חל יום-הלדתו של המלך, והוא בקש לחגג אותו עם ידידיו ומקורביו באחד היערות. למקום הגיעה כנופית מורדים, שבראשם ראש-העיר קזבלנקה, אופקיר שמו. חברי הכנופיה, שארבו למלך, החלו לירות בלי הבחנה. הידועות הראשונות

את הנסיעה ומוכן שכל התכנית נגנזה, למגנת לבן של המורות.

חלפו חדשים. ביום ששי ט"ז בתמוז צלצל הטלפון בביתו של הרב רסקין. על הקו היה איש-הקשר, שהפקד על העברת הוראות ממזכירות הרבי אל שליחי חב"ד במדינות אירופה ואפריקה, הרב נחמן סודק מלונדון. בפיו היה מסר חשוב להעביר אל הרב רסקין.

"הרבי הורה למסר לך, שבשבת זו תערוך בבית-הכנסת שלך, בקזבלנקה, התנעדות חסידית עם בני קהלתך. בהתנעדות יש לדבר בנושא – 'מפני חטאינו גלינו מארצנו' ושעל-ידי האמונה והבטחון נזכה לצאת מהגלות..."

מרבית בני הקהלה שהו באותו זמן בחפשה, מחוץ לעיר. הרב רסקין מהר להתקשר, במעט הזמן שנותר עד כניסת השבת, אל כל ידידיו ומפרי שנותרו בעיר, להזמיןם להתנעדות המיוחדת שתערוך בשבת, כמצות הרבי. ואמנם, ביום השבת, לאחר התפלה, נערכו שלחנות בית-הכנסת לסעודה וכמה עשרות מיהודי הקהלה התישבו להתנעוד יחדיו. בין הנגונים החב"דיים לפיוטים בנחם מרוקו, השמיע הרב רסקין דברי תורה והתעוררות.

אזירה מיוחדת של התעלות הנפש שררה בהתנעדות, שארכה שעות אחדות ונמשכה עד עלות המנחה. במיוחד התחממה האזירה כאשר לעת צהרים הצטרפו להתנעדות עשרות מתלמידי ישיבת חב"ד בעיר.

קוראים בענין

צופה נסתרות

זה היה לאחר חג הפסח תשל"א. שליח חב"ד במרוקו, הרב יהודה-ליב רסקין, חשב שרעיון טוב יהיה לארגן קבוצת מורות, מבית-ספר חב"ד בקזבלנקה, לנסיעה מארגנת לחצר הרבי מליובאוויטש בימי החפש הגדול. כשלושים מורות קבלו את ההצעה בהתלהבות, והתכנית החלה לקרם עור וגידים. נערכו כל הסדורים וכבר הזמנו פרטי הטיסה. המועד לנסיעה נקבע ליום ראשון, י"ח בתמוז.

בשלב זה כתב הרב רסקין לרבי על הנסיעה המתכננת ובקש את ברכתו להצלחתה. חלפו ימים אחדים ותשובת הרבי הגיעה. סגנונה עורר השתוממות לא קטנה. הרבי כתב: "על-פי שנוי הרוחות החל מזמן לזמן בכמה מקומות (... אי-אפשר לשער מראש מצב-הרוח אחרי כמה חדשים. אין כדאי שמוסדותינו שם יתעסקו במה שהוא חוץ מעניני חנוך ויראת שמים, ועל-אחת-כמה – וכמה שלא לארגן נסיעות חוץ למדינתם – [אף-על-פי] שלעת עתה לא אכפת להם [=לשלטונות] זה".

נכר היה מדברי הרבי כי הוא חוזה בעיני-רוחו התפתחות כלשהי שתהיה לה השפעה על הנסיעה. מהי התפתחות זו – לא פרש הרבי. אם כך ואם כך, היה ברור שהרבי שולל

דמות מהפרשה

כספולק שר האוצר

תפקיד שר האוצר של ממלכת מואב, בראשות בלק בן צפור, הוא אחראי מאוד. הממלכה עשירה ומלאה באוצרות, ואני מנהל אותם בתבונה רבה לשביעות רצון המלך.

כששמענו על מה שעשה עם ישראל הנווד במדבר לאמרי, איך שמשה רבם הרג את סיחון הענק והם ממשיכים להתקדם ישירות אלינו, מהר בלק להוציא מאוצר המלכות סכום כסף גדול, ולשלח לבלעם, המכשף והקוסם, שיבוא לקלל את ישראל.

בתחלה, בלעם לא הסכים. בלק הבין מיד: הוא רוצה יותר כסף! הוצאתי מאוצר הממלכה עוד סכום גדול ומסרנו אותו לשליחים.

אך בלעם השיב להם: "האמת היא שבלק צריך להביא לי את כל הכסף והזהב שיש לו! אם הוא שוכר חילים בכל הכסף, עדין הוא יכול להפסיד במלחמה. ואלו אני מנצח בודאי!".

כזה הוא בלעם, גם גאותו וגם חומד את כל ממון האחרים. אני במקום בלק לא הייתי סומך עליו בגרוש!

בסוף בלעם הגיע, אחרי שהאלקים הסכים שילך, אך לקלל הוא לא נתן לו – רק לבדו! אמרתי לכם שאי אפשר לסמוך עליו...

מגלים עולם

כמה מוסיפים הצבעים ליפי הבריאה! בשנים הקדומות, בני האדם למדו להפיק צבע מן העשבים, מעלי הפרח הצבעוניים, משרשי העצים ואפילו מן האדמה... עם הזמן גלו שאפשר להשתמש גם בהפרשות בעלי-חיים שונים. השם נתן להם את התבונה לחקר ולמצא את הדברים שיוכלו להוציא מהם צבעים עמידים ויציבים, שייצבעו בצורה יסודית את החמר אותו רוצים לצבע, אך בד בבד לא יחרסו אותו. מלאכת הצביעה נחשבה בימים ההם למלאכת מחשבת הדורשת כשורים מיוחדים. הצובעים המפרסמים ביותר היו היהודים ואחר-כך גם שכניהם הסורים. ומה הפלא? כבר בתקופה בה הלך עם-ישראל במדבר נדרשה ממנו בקיאות ודיוק במלאכה זו: "ועשו את האפוד זהב, תכלת וארגמן, תולעת שני ושש משזר..."

מחכימים ונהנים

בלי תחליפים

רבי בונם מפשיסחה חלה במחלת עינים והחל להתענג אחר רופא ממחה. יעצו לו לפנות ל'רופא פלאים', המרפא מחלות על-ידי סגלות שונות. חיד הצדיק ואמר: "חז"ל אומרים, שהקדוש-ברוך-הוא העמיד את בלעם כדי שלא לתת פתחון-פה לאמות-העולם. שכן הגויים היו יכולים לטעון, שלא האמינו במשה רבנו משום שהתקשו להאמין בכוחות על-טבעיים; אבל כאשר האמינו בבלעם, לא יכלו לטעון עוד שאין הם מאמינים בדברי נבואה ובכוחות על-טבעיים".

וסים: "אני מחפש רופא רק משום שהתורה צותה 'ורפא ירפא', אבל אם אתם ממליצים לפנות אל עושי סגלות, הלוא מוטב שאפנה אל נביא-האמת, המגיד הקדוש מקוזניץ..."